

tagelse. Men det ærede Medlem ved godt, at det var Krisefonds af en helt anden lili-putagtig Karakter end dem, der her aabnes Adgang til at danne, det ærede Medlem ved godt, at det var Krisefonds, der hvilede paa 5 pCt. af Medlemskontingentet, medens der her som mindste Kontingent sættes 20 pCt. Jeg forstaar da ikke, at det ærede Medlem vil referere mine Udtalelser i Forbindelse med det svundne, naar det har saa lidt med det, der her foreslaas, at gøre, som Tilfældet er.

At et større Kontingent ikke kan bæres, saaledes som hævdet af det ærede Medlem, det er en Paastand, der maa staa for det ærede Medlems egen Regning. Det har dog hidtil vist sig, at naar Kasserne kommer i Vanskelighed — men ogsaa først da — kan et væsentligt højere Kontingent udmærket godt bæres. Det ærede Medlem henpegede paa, at Arbejdsmændene nu var kommet ud for den Situation at maatte tage et Ekstrakontingent — det er dog kun for indeværende Sommer, hvad det ærede Medlem naturligvis ved — paa 1 Kr. ugentlig; jeg nævner Tallet som Citat af det ærede Medlem og tør ikke indestaa for dets Rigtighed, men altsaa i hvert Fald et betydeligt Ekstrakontingent, for at kunne afbetale noget af den Gæld, der nu er stiftet. Men hvis nu Arbejdsmændenes Arbejdsløsheds-kasser havde fordelt dette over en længere Tidperiode ved at følge en anden Kontingentpolitik end den, man hidtil har fulgt, tror det ærede Medlem saa ikke, at man saa vilde være blevet i Stand til at bære endogsaa disse Tidens tunge Byrder i ganske anderledes Grad, end Tilfældet har været? Det er det, som man vil mane til ved det Krisekasseforslag, som her er stillet.

I denne Forbindelse har flere ærede Medlemmer, bl. a. ogsaa det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, været inde paa en Omtale af min Stilling til Arbejdsgiverbidraget, og det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven har udtalt, at han finder det ganske uden fornøftigt Grundlag, naar man finder det rimeligt, at der i Anledning af Arbejdsløshed kan lægges en Byrde paa Arbejdsgiverne; de har her ikke nogen særlig Opgave, mener det ærede Medlem. Jeg maa sige, jeg vedkender mig fuldt ud den Opfattelse, som jeg paa dette Omraade har. Jeg mener, at Arbejdsgiverne her har en særlig Opgave, saa sikkert som det er, at Arbejdsløshed maa skyldes dels Svingningerne i Beskæftigelsesgraden følgende med Sæsonen og dels Konjunktursvingninger. Dette forudsætter et vekslende Arbejdetal, som maa være til Disposition,

hvilket foranlediger en Overproduktion til visse Tider, naar man ser sin Fordel derved, som atter skaber Arbejdsløshed i de følgende Tider, og det er ikke Samfundets Sag alene at bære de Byrder, som deraf følger.

Den Opfattelse, der laa til Grund for Udformningen af Afsnit III i Arbejdsløshedsloven af 20. December 1921, den vedkender jeg mig derfor fremdeles, men om der er nogen Anledning til at opretholde disse Bidrag udover en vis Frist, det afhænger ganske af, hvilke Opgaver der skal løses ved disse Bidrag. Og naar nu Opgaven saa væsentligt indskrænkes, at man har Grund til at formode med saa stor Sikkerhed, som her kan tilvejebringes, at en Fond paa ca. 12 Mill. Kr. vil kunne løse den Opgave, der ved denne Lovgivning paalægges Fonden, saa ser jeg ikke, af hvilken Grund man skulde kræve Arbejdsgiverbidragene fortsat udover dette Tidspunkt. Jeg har ment det fornødent at opretholde dem, ud fra min principielle Opfattelse, saa længe indtil et Beløb var opsamlet, der kunde løse de Opgaver, der fremtidig vilde foreligge; jeg har skønnet, at dette var Tilfældet, naar Fonden naaede 12 Mill. Kr., og derfor har jeg kunnet stille Forslag om, at Bidragene til den Tid skulde bortfalde.

Hvis jeg stod sammen med det ærede Medlem Hr. Dahlgaard og stillede Forslag om, at der fortsat skulde ydes ekstraordinær Understøttelse til Arbejderne, saa vilde det ærede Medlem Hr. Dahlgaard ogsaa paa Grund af min principielle Opfattelse finde mig ved hans Side med Hensyn til Forslaget om at opretholde Arbejdsgiverbidraget. Om jeg kunde støtte det ærede Medlem i at forhøje disse Bidrag helt op til 8 Kr., saaledes som det ærede Medlem nu foreslaar, det tvivler jeg dog meget paa under Hensyn til de erhvervsmæssige Vanskeligheder, som ikke blot Arbejderne, men ogsaa Arbejdsgiverne indenfor talrige Produktionsomraader er udsat for.

Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen mente, at man paa ingen Maade burde fastsætte Regler for Aabningen af Krisefonden, det burde fuldt og helt være overladt til Arbejdsløsheds-kassernes Ledelse. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem deri, jeg mener, at vi her maa have baade fastsat en Minimumsgrænse for Ydelsen og en Maksimumsgrænse for Dagetallet, ligesom det paa Grund af den Støtte, som fra Fonden dog skal ydes til Kasserne, er naturligt, at man ogsaa fra Samfundets Side gennem Direktoratet har Indseende med, at man, idet man aabner disse Kasser, virke-